

pade, o katerih slišijo praviti, da se berejo po različnih hujskarskih in puntarskih časnikih, ki izhajajo na Spodnjem Štajerju. Pošteno slovensko ljudstvo temu ni krivo ter z Nemci vred tako ščuvanje obsoja. Hujskarije proti Nemcem kujejo le tisti ljudje, ki se nazivljejo kot „slovenskega ljudstva zastopniki in voditelji, razumnštvo, pervaki itd.“ Ti ljudje se ljudstvu vsiljujejo kot rešitelji, v resnici pa so zapeljivci in oškodovalci ubogega slovenskega ljudstva — farizeji, pismoučeni in njihovi podrepaniki — farizejski hlapci.

„Gospodar“ pravi, da mora tisti glad trdeti, ki zna nemški govoriti. Prevdarite sami, dragi rojaki, če ni to neumna oslarija! Ali se najde na svetu bedak, ki bi temu pritrdil? Poglejte le malo okoli sebe in videli boste, ako ste zdrave in trezne pameti, da je to laž, ki se da s pestjo prijeti. Učeni gospodje, zakaj pravite ljudstvu kaj takega, česar sami ne verjamete in česar se tudi ne držite?! Zakaj ste se vi sami nemščine učili in zakaj pustite vaše otroke se nemški učiti, ako je ta jezik vsakomur tako nevaren?

Mi ne trdimo, da edina nemščina vleče človeka v deveta nebesa, pa pogledajte le k Slovanom na Hrvaško, Poljsko in v Galicijo, kake usmiljenja vredne sestrane reve da so in vendar med sto ne zna eden nemški! Ruteni v Galiciji so sami zahtevali nemške šole, ker so spoznali važnost znanja nemškega jezika. Poglejte na Kranjsko, kjer so v zadnjih letih nemščino skoraj popolnoma odpravili iz ljudskih šol pa tudi drugače sploh, ali se je tam občno blagostanje vzboljšalo? Nikakor ne. Nasprotno, revščina in pomanjkanje kruha raste na Kranjskem trajno in dan na dan se izseljuje veliko število ondotnih prebivalcev v tuje kraje, posebno v Ameriko. Kdor se hoče o tem prepričati, naj bere kranjske časnike. Mnogo lažje pa bi se gotovo tem revežem v tujini (vsaj iz začetka) godilo, ako bi razun svoje materinščine znali še kak drugi jezik, če že drugega ne, vsaj nemški. Poglejmo si pa zdaj naše takozvane prvake v duhovniških in posvetnih suknjah, kako so se dobro naučili nemški, vkljub temu pa jim ni treba kruha stradati, temuč ti gospodje prav mastno živijo in si kupčijo bogastvo na bogastvo — in to iz žuljev nevednega, zapeljanega in oslepljenega kmečkega ljudstva. Ne učite se toraj nemški, ako hočete biti še nadalje podlaga — ne tujčevi, temuč — težki pervaški peti.

Nadalje kliče budalasto pervaško glasilo „na noge slovensko razumnštvo“, katero bi naj Slovence napeljevalo, da bi šlo za kruhom na slovanski jug — na Hrvaško, v Bosno, v Srbsko, v Albanijo itd. O ti preljuba neumnost! Pisatelj unih vrst najbrž ne ve ali pa noče vedeti, da so prebivalci imenovanih dežel sami primorani hoditi iz domovine s trebuhom za kruhom, bodisi zaradi pomanjkanja živeža, bodisi zaradi varnosti življenja. Poglejte si te hinavce v pisarni ali farovžu, ali jih goni glad tje doli na izžuljeni slovanski jug? Ali se ne počutijo prav dobro tukaj med nami, akoravno znajo nemški. Vabijo vas samo zategadelj tje doli, da bi,

ako bi se enkrat spet domu vrnili, prišli še nevedni nazaj, kakor ste odišli, ker slovanski jata. v omiki najmanj za sto let zaostal za drugimi obrav ropskimi narodi. „Nevednost ljudstva je za na okrožn klerikalizem) največji kapital“ je nekoč rekel pravio Pflüger in to naši izkoriščevalci prav dobro ve o poob in pa tudi skrbno nato pazijo, da ona med kar n stvom ne zgine ter se umakne zavedanju, spozi a zdi, an ško

Slovenci, odprite oči, ter za vselej pokažite zastopa sleparjem hrbet, ki vas imajo za norce ter vam va. jejo take napačne in škodljive nasvete. Tje do Odločno slovanski jug, kjer je kmet na premoženju do a s Ko oglodan, kjer je vsa lastnina v rokah duhov prid omožit dohtarjev in židov, ali pa kjer kmetov, kakorš zasluže na Slovenskem, sploh ni, — v Srbijo in Albanijo, nila, k je tatinstvo in roparstvo še na dnevnem redu, vali uni dol vam svetujejo vaši „prijatelji naroda, vaši zasluž telji in svetovalci“!

Vsakdo, ki si je kedaj že moral na tujem k goldina iskati, pravi, da je „na gornjih krajih“ vsekakor boljila, ke kor „na spodnjih“. Ž mirnejšo vestjo lahko puste si Kosen svojega sina ali hčerko na Nemško, kakor pa tje da or bliže Turčije. In ubogi mladenič ali revno dekle pijan o se s težkim in potrtem srcem loči z ljubea d h, kava čega kraja in od skrbnih starišev, naj bi šla v tudi za kjer vlada siromaštvo in tolovajstvo! Nikakor eno toz Ako ti je že usoda tako naklonila, da si mora trjal, d služka na tujem iskati, najdeš ga pri naših sos teh ok Nemcih, ako si pošten in marljiv, in ako vsaj ker je lič kaj znaš njihovega jezika. Zatoraj vam svetuja svoj dragi rojaki, učite se, kolikor vam okolščine o odka ščaje nemščine, ker škodovalo vam to nikdar ne v za ti in zategadelj ne bodete stradali, pač pa preje k pri ce šemu kruhu prišli.

Celjski okrajni zastop pre civilnim sodiščem.

Štajerski deželni odbor je v svoji seji dne 12. moža o nuvarja t. l. razsodil, da imata dr. J. Serne e raviti. načelnik in dr. J. Dečko kot njegov namea arveč celjskemu okrajnemu zastopu nepokrito škodo, ka vati, v je bivši tajnik Kosem s svojim poneverjanjem ok ehoma povzročil, skupno povrniti. Ista znaša 26.659 k je ime in 61 h. Okraj nima samo pravico, ampak on so mu dolžnost, da ta znesek od imenovanih dveh gospo tivde p izterja, ja vsak najmanjši davkoplačilec ima pra prepis tožiti, ako se zgoraj omenjeni razsodbi ne ug lastnin Ker sta toraj ta dva gospoda za na preo zana dotično škodo poravnati, tora. tudi nimata pravice odškodnino e 30. kogar drugega terjati. Vkljub tej razso je od s in kljub svojej dolgoletnij odvetniški praksi se je ega kri Serne podstopil po tožbenem potu ponever Ta gosp svoto od Kosemove žene terjati in je tozadevno t se mu bo pri ces. kr. okrožnem sodišču v Celju vložil itnej l 22. decembra 1903, v katerej je Marijo Kosem d mu ni žil, da si je na nepravilni način imetje pridobila nika. l a nobe

li še bolj
ski jug je
rugimi ev
za nas (za
kel prelat
o vejo in
med ljud-
spoznanju
ažite tem
vam da-
e doli na
do kosti
ahovščine,
koršni so
nijo, kjer
redu, tje
raši vodi-
em kruha
r bolje ka-
ste stariši
pa tje doli
dekle, ki
ga doma-
la v kraje,
akor ne.
moraš za-
h sosedih
vsaj ko-
vetujemo,
ne pripu-
ar ne bo
je k bolj-

pred

ne 12. ja-
nec kot
namestnik
do, katero
m okraju
659 kroa-
k on imn
gospodov
a pravico
ne ugodi.
a zave-
i, toraj
ino od
j razsodbi
se je dr.
pneverjeno
levno tož-
vložil dne
osem dol-
idobila in

atela. Zastopnik obtoženke, g. dr. Stepischnegg
pri obravnavi, ki se je dne 29. februarja pri celj-
okrožnem sodišču vršila, rekel, da dr. Sernec
prave v takšnej tožbi okraj zastopati, ker
sno pooblaščenje mu zamore le deželni zastop
ti, kar pa tožitelj ne more dokazati. Rés čudno
mu zdi, da ravno ta mož, ki je v prvi vrsti sam
vezan škodo poravnati, sedaj kot zastopnik okraj-
zastopa tukaj pred sodiščem od tretje osebe to
teva.

Odločno odbija zagovornik obtoženke, da bi se
ta s Kosemovim poverjanjem obogatila. Svoje
je pridobila si je polagoma s tem, da je od
e omožitvije leta 1886. sem od svojega moža me-
ni zaslužek prejemale ter od tega vsakokrat nekaj
ranila, ker možu so baje za njegove potrebe za-
ovali uni zneski, katere si je pri različnih komi-
zaslužil. Tako si je prihranila do leta 1898
goldinarjev, o čemur pa svojemu možu ničesar
nila, ker se je bala, da bi ji on denarje odvzel.
je Kosem postal tajnik okrajnega zastopa, je za-
da, da on bolj in bolj od doma izostaja ter se po
pijan domu vrača. Zvedela pa je tudi, da po
kah, kavarnah i. t. d. ne plačuje samo za se, te-
tudi za druge osebe, včasih prav znatne zneske.
njeno tozadevno očitanje se je vsakokrat s tem
arjal, da mu komisije dokaj zaslužka nesejo.
teh okolščin so se pojavili večkrat domači pre-
Ker je Kosem vedno bolj razuzdano živel, se je
za svoj prihranjeni denar še bolj bati začela;
mo odkar je njen mož kot ud vseh slovenskih
ev za tiste mnogo plačeval, je svoj prihranek
la pri celjski hranilnici. O Kosemovih poverja-
nigdar ni izvedela ničesar. Da bi o tem pa tudi
Sernec in dr. Dečko ničesar ne slutila, je čisto
čeno. Ko so Kosemove „lumparije“ ženi postale
nestrpilive, je šla sama k dr. S r n e c u, dr.
in dr. Hrašovcu ter se o svojem položaju in
razuzdanosti pritožila in jih prosila, da bi
moža od takega življenja odvrniti in na boljše
praviti. A ti gospodje se za to reč niso pobri-
marveč so Mariji Kosem, ko je spet prišla se
terati, vrata pokazali. Med tem pa je Kosem
nehoma kradel, kar celo tožitelj ne more tajiti.
aj je imel k temu poslu priložnosti dovolj, go-
so mu jih takorekoč ponujali in dokaze nje-
krivde prezirali ali pa uničevali.

Prepisovanju posestev in po razpravljanju o
lastninskih zadevah Marije in Jožefa Kosem,
na predlog zagovornika obtoženke obravnava
la.

Dne 30. marca se je obravnava nadaljevala. Dr.
je od sodnika takorekoč zahteval, naj drugo
tega kriv spozna, česar se je on sam krivega
Ta gospod še takrat Kosemove žene ni poslu-
se mu je ta pritožila, da je njen mož v ne-
čistnej hiši — za 109 kron dolga napravil.
mu ni omajalo njegove zaupljivosti do svo-
ajnika. Mnogo prič je bilo k obravnavi pokli-
a nobena tožiteljevi izjavi, da bi Kosemeva

žena o moževem poverjanju kaj vedela, ni mogla
pritrčiti. Očitale se je obtoženki, da ima več vložnih
knjig od hranilnice, a ona je pripoznala samo tri kot
svojo lastnino, akoravno se glasijo ostale knjige tudi
na ime „Marija Kosem“. V dokaz, da niso vse na
Marijo Kosem se glaseče vloge bile od obtoženke polo-
žene, je se oglasila Kosemova takrat še neomožena
sestra z istim imenom kakor obtoženka, namreč:
Marija Kosem. Na ta način je tudi manever s špar-
kasnimi knjigami našel svoj zasluženi žalostni konec.

Nadaljne priče so izjavile, da je Kosem jako
razuzdano in potratno živel, med tem ko je bila nje-
gova žena varčna in skrbna gospodinja, ki je tudi
pridno delala. Iz kaznilnice v Mariboru telegrafično
poklicani Kosem je na vprašanje sodiščnega predsed-
nika, kako da je vendar si upal takšna in tolikašnja
poverjanja storiti, rekel, da je vsem nje go-
vim zločinom edinole dr. Sernec kriv.
Bal se je baje v službo okrajnega zastopa stopiti,
ker je njegov prednik Čermak iz tiste pobegnil in
tudi neki drugi uradnik, katerega so iz Kranja v to
službo vabili, tiste ni maral sprejeti. Da se je sled-
njič udal, to bila je zanj nesreča. Dr. Sernec je rav-
nal ž njim kakor z živino ali kakor se ravna „s
sužni v Afriki.“ Čutstvo poštenja mu je popolnoma
vzel in tako je začel Kosem izmikati. To stanje zdelo
se mu je neznosno in hotel je vsaj dokler da se da
„fletno“ živeti. Pisarne se je izogibal kolikor možno.
Prilike so se mu nudile, da se je zamogel brez vseh
ovir tujega denarja polastiti, jemal je toraj, kolikor
je potreboval, da si svoje poželjivosti uteši in se za
svoje „trpljenje“ vsaj nekoliko odškoduje. Ponočeval
in popival je s svojimi „tovariši“ in s slaboglas-
nimi ženskami, za katere je navadno vse on plačal,
povrhu jim pa še draga darila pošiljal. Veliko denar-
ja je izdal za slovenske slovesnosti, pri katerih ni-
koli ni manjkal. Ako mu je pri ponočnih popivanjih
zmanjkalo denarja, šel je koj v pisarno ter si ga tam-
kaj vzel, kolikor je hotel. I. t. d.

Dr. Serneca je ta izjava kar pobila. Ugovarjati
ni zamogel ničemur, ali vsaj ne uspešno. Sodni dvor
je toraj spoznal tožbo dr. Serneca neopravičeno in
neutemeljeno ter Marijo Kosem vsake krivde prosto,
tožitelja pa je obsodil v vse tozadevne stroške.

Iz tega je razvidno, kakšna pota nastopajo in
kakšna sredstva poskušajo oni gospodje celjskega
okrajnega zastopa, ki so bili moralični povzročitelji
škode, celjskemu okraju po Kosemu prizadete. Zvi-
jajo se kakor v precep djana kača, samo da bi jim
ne bilo treba mošnje odpreti ter storjeno škodo po-
ravnati. Mi pa mislimo in trdno upamo, da se bojo
našli možje, ki bodo znali pravo pot nastopiti, da se
krivčniki prisilijo k poravnanju krivice in škode, ka-
tero so sami s svojo malomarnostjo, brezbriznostjo in
z opuščanjem svojih dolžnosti zakrivili. Ta zadeva ne
sme zaspiti in ako jo sedanji zastop ne bode spravi-
vil v red, tedaj se bode gotovo o svojem času novo
izvoljeni okrajni zastop zanj živahneje zanimal in
pobrigal.